



A TARTALOMBÓL

- Népből nemzetté lett a társadalom
- Március 15. - fiatalokkal
- Faultetés a Csonka-toronynál
- Iskolai hírek
- A "Csonka-torony" Alapítványról
- Ökójánló
- Véradók
- Együtt, egymásért Soltszentimrén
- Baráti találkozó Szentimrén
- Hogy mitől lehetünk boldogok és jó emberek?
- Nagyböjt
- Versek, prózák
- Sajog a lélek
- Hivatások imája
- Mi lesz veled KTKT?
- Labdarúgás
- Egy kis focinosztalgia
- Birkózás
- Olvasói vélemény
- Anyakönyvi hírek

IDÉZETEK

"A televízió azt sugallja a nézőnek, hogy amit lát, az igaz, hiszen látja. Holott az igazság sose lehet egyszerű látvány, lecsupaszított végeredmény, hanem csak egy szervesen kialakuló folyamat összegezésé lehet, amelyet nem egyetlen pillanat villanófényében érthet meg az ember, hanem csak hosszú és gyötrelmes tünődések során, sőt szenvedések közben."

Csoóri Sándor

"Érdek annyi van, ahány ember a földön. De igazság csak egy. A gyertyaláng és a reflektorfény csak méreteikben különböznek egymástól, lényegükben azonosak."

Wass Albert

Régebbi lapszámaink megtalálhatóak a www.soltszentimrema.hu címen.

ÖN KIADVÁNYUNK MEGVÁSÁRLÁSÁVAL EGYESÜLETÜNKET TÁMOGATJA, S ÍGY LEHETŐSÉGET BIZTOSÍT, HOGY A JÖVŐBEN IS MEGJELENHESSEN LAPUNK.

KÖSZÖNJÜK!

SAKÍTÓPRÓBA

Mindenki életében egy ponton eljön egy próbatétel, ami eldönti, merre tovább. A Soltszentimre Ma című újság életében úgy néz ki, most van itt az idő.

2008-ban, amikor indultunk, azt mondtuk, elsősorban egy újságot szeretnénk írni a soltszentimreieknek. Ebbe mindenkit próbáltunk bevonni – több-kevesebb sikerrel. Akinek volt mondani valója, annak helyet adtunk. Soha senkit ki nem hagytunk. Egy kikötésünk volt, a nevét kell adnia az írásához. Úgy is mondhatnánk, a soltszentimreiek a soltszentimreieknek írták a cikkeket. Ez eddig működött.

Most, a tizedik számnál a hitem kicsit megremegett. Valaki a nevét adta a cikkhez, s úgy néz ki, mégsem jelenhet meg. Pedig még le is szűkítette, át is fésülte a cikket kívánalmainknak megfelelően, de mégse. Ráadásul, ha nem is mindenkit, de sokakat érintő dolgról van szó. De hát, úgy néz ki, a cenzúra minket is utolért. Félelemből, vagy látszatzból, mindegy.

Annak idején úgy gondoltam, s most is úgy gondolom, ha mások mondják meg, mit csináljak, akkor komolyan fel kell tennem a kérdést: akarod-e így csinálni? Van egy pont, ami alá nem szeretnék menni. Most sem.

Nem marad más választásom, felajánlom lemondásomat a lap felelős kiadói tisztségéről, sorsomról döntsön a közgyűlés. Így, ebben a formában nem kívánom tovább ellátni a cikkeket összegyűjtését, beszerkesztését, az újsággal járó egyéb feladatokat.

Az „újságírás”, szerkesztés egy meghatározó, szép élménye volt életemnek!

Kéri Ferenc

CSONKA SZÍNKÖR – ÚJRATÖLTVE

2012-ben folytatódott a színekör fellépéseinek sora. Előbb Jakabszálláson adtuk elő, az ottani polgármester úr felkérésére, az Indul a bakterházat, majd jött a helyi Véradóbál. Itt a Herkules bonbon című bohózatot vittük újra színre.

Most Izsákra készülünk egy előadásra, melyben régi és új népi komédiákat adunk elő. A másik nagyobb feladat az idei falunap, ahol egy óras bohózzal szórakoztatjuk majd a közönséget. A Kukás guruban tizennyolc szereplőt kell együtt „mozgatni”. S ha minden jól megy, Szentimrén is újra Indul a bakterház – nyáron vagy ősszel.

Kéri Ferenc



Csonka Színekör - Indul a bakterház

NÉPBŐL NEMZETTÉ LETT A TÁRSADALOM

Nagy István úrnak, Soltszentimre község polgármesterének március 15-i köszöntője.

Ma ünnepelni és tisztelegni jöttünk. Ünnepelni tavaszt, hazát, egységet. Ünnepelni múltat, jelent, jövőt. Tisztelegni bátorság, hit és becsület előtt. Én az ünnepet hallom a fülemben. Az ünnepet, amely nem félelemlről és kiábrándultságról, hanem egységről, akaratról és elszántságról szól. A magyar nép, nemzet talán egyik legfontosabb sajátossága, amiről újabban időről időre hajlamosak vagyunk elfeledkezni március tizenötödike kapcsán, az összefogás képessége.

Ne higgyük egy pillanatig sem azt, hogy 1848-49-ben a magyar nemzet kiemelkedő alakjai mindannyian, minden pillanatban, minden fontos kérdésben egyetértettek. Nem. Mindannyian tudjuk, hogy másképpen gondolkodott Széchenyi István, másképpen Kossuth Lajos, de másképp gondolkodott számos kérdésben Batthyányi Lajos, az akkori felelős miniszterelnök, másképpen gondolkodtak például Nyáry Pálék, másképp gondolkodott nyilván maga Petőfi Sándor, és másképp az, aki végül is szintén 48-49 nyomán lett azzá, akivé lett: Deák Ferenc, a kiegyezés végrehajtója. Másképpen gondolkodtak, sokszor élesen ütköztették egymással véleményeiket. Mégis megteremtették 48-49-ben azt a képességet a magyar nemzetnek, ami számunkra ma is a legfontosabb, az összefogás képességét.

Wass Albert írta: „A hazaszeretet ott kezdődik, amikor egymást szeretik azok, akik egy hazában élnek. De ezt olyan nehezen értik meg az emberek.” Nos, a reformkorban elődeink megértették, és 1848. március 15-én sikerült megfogalmazniuk közösségi érdekeiket. A 48-as európai események kedvező körülményeket teremtettek ahhoz, hogy a magyar reformelképzelések törvényes úton valósuljanak meg. A pozsonyi országgyűlés résztvevői érezték, hogy sorsdöntő idők következnek. A liberális képviselők nem csak bevárni akarták az európai forradalmat, hanem maguk is lökést akartak adni az eseményeknek. Magyarország 1848-ban nem követője, hanem alkotója lett az európai rohanásnak. Világtörténelmet írtak

a reformerekről akarva akaratlan forradalmárokká vált politikusok, és a népből nemzetté lett a társadalom.

Az áprilisi törvényeket szentesítő Habsburg udvar kényszerűen ismerte el a nemzetté válást és a forradalom törvényességét. Történelmi léptékű kihívásnak felelt meg a magyarság, s e történelmi lépték súlyát, nagyságát az egész nemzet átérezte. A haza és haladás, az öröm és a remény, egyet jelentett Magyarország minden lakosának, korosztálya, felekezetre, és egy ideig, nemzetiségre való tekintet nélkül. Összefogott mindenki, hogy a haza fényre derülhessen.



Nagy István 48-ra emlékezik.

A nagy nap eseményei reggel hat és nyolc óra között a Dohány és Síp utcák sarkán álló ház első emeletéről indulnak, ahol Petőfi Sándor, Jókai Mór, Vasváry Pál Bulyovszky Gyula tanácskozik a teendőkről. Jókai és Bulyovszky egy kiállványt szerkeszt, mely a tizenkét pontot is magába foglalja. Ezután mind a négyen a Pilvax kávéházba mennek, mely a bekövetkező események tiszteletére kapja majd a Szabadság csarnoka nevet. Itt Jókai felolvassa a kiállványt, Petőfi pedig elszavalja március 13-án megírt versét, a Nemzeti dalt. Erről Petőfi így ír a naplójában: „Én Nemzeti daltomat szavaltam el, s mind a kettő riadó tetszéssel fogadtatott.” Innen indultak szakadó esőben 10-15-en, az orvosi egyetem elé, ahol Petőfi újra elszavalja versét, Jókai pedig a proklamációt olvassa fel a orvosoknak. Az Egyetem utcán végigvonuló tömeghez folyamatosan csatlakoznak az emberek. A hallgatók csatlakozása után az immáron 5000 fős tömeg megérkezik Horváth házhoz, amelyben a Landerer nyomda működik és a 12 pont, valamint a Nemzeti dal ki-nyomatását követelik. Landerer némi ellenállás után beleegyezik ebbe, majd bezáratja magát a főnöki irodába. Míg folyik a két mű folyamatos

szedése és nyomtatása, a zuhogó esőben kint várakozó tömeget alkalmi szónokok buzdítják. Mikor végre elkészülnek az első példányok, Petőfi a Nemzeti dalt, Irinyi a 12 pontot olvassa fel az izgatottan várakozó tömegnek, majd a többi nyomtatványt a nép közé szórják.

Délután a múzeumnál már körülbelül tízezer ember gyűlik össze, ahol Vasvári és Irinyi szónokol. Elhatározzák Táncsics Mihály kiszabadítását a budai vár helytartótanácsi börtönéből, majd hatfős bizottságot választanak a Pest Város Tanácsával való tárgyalásra. A városházához igyekvő tömeghez ekkor csatlakozik Klauzál Gábor és Nyáry Pál, hogy lecsillapítsa a radikalizálódó tömeget és átvegye a mozgalom irányítását.

A később "márciusi ifjaknak" nevezett fiatalok átengedték a vezetést a mérsékelt liberálisok vezéregyéniségeinek, akik ismertebbek és elfogadhatóbbak voltak a polgárok számára.

A városházán a két liberális politikus és a fiatalok bizottsága a tanáccsal a 12 pontról vitatkozik, melyet nagy nehezen el is fogadnak, mivel a tanácsterembe tóduló 300 fő, valamint az épület előtt várakozó 10-15 000 ember annyira megrémítette a városi tanács vagyonos polgárait, hogy nem csak hogy a 12 pontot írták alá és csatlakoztak a követelésekhez, hanem a forradalom itt létrejött választmányának vezető bizottságába is jelölték képviselőiket.

Az egyik nyomtatott példányt aláírják és lepecsételik, majd fél öt körül megválasztják a 13 tagú Rendre Ügyelő Választmányt. Ezután a városháza tanácstermet és az egész épületet is Petőfiék rendelkezésére bocsátották.

A nép és a bizottmány tagjai a hajóhídon átmennek a budai várba, s az Úri utcában álló Helytartótanács elé terjeszti Nyáry, Klauzál és Rottenbiller a 12 pontot, ismertetik az eddigi történéseket. A bécsi forradalomtól és a majdnem húszeszes kavargó sokaságtól megrémült tanács alelnöke, gróf Zichy Ferenc fél hat körül mindenbe beleegyezik: eltörlik a cenzúrát, a sajtó ellenőrzését a sajtótörvényig egy bizottság látja el, s nem vetik be a katonaságot a rend helyreállítására.

Délután hat órakor kiszabadul börtönéből Táncsics, akit feleségével együtt diadalmenetben, polgárok által önként húzott hintóban visznek

Folytatás a 3. oldalon.

Folytatás a 2. oldalról.

a pesti Váci utcában álló "A Nádorhoz" címzett fogadóhoz, ahol a tulajdonostól ingyen szállást kap.

Este kivilágítják a várost, 19 órakor a nép által már előzetesen kívánt Bánk bán előadását szakítja meg a Nemzeti Színházba betóduló sokaság. Eléneklük a Himnuszt, a Szózatot, s számos egyéb dalt, Egressy Gábor a Nemzeti dal elszavalása után más verseket ad elő. Ugyanekkor a Rendre Ügyelő Választmány 22.30-ig a városházán ülészik, s két határozatot szerkesztenek, melyek másnap reggel már ki nyomtatva láthatók szerte a városban. Ünnepe a mai nap. A szabadságért vívott küzdelem egyik legszebb ünnepe. Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc után másként nézet a világ erre a kicsi Magyarországra, melyet mi hazánknak nevezhetünk. Ez a nép megmutatta a nagyvilágnak, hogy sokáig képes túrni, de ha már elviselhetetlenek a terhek, a tehetetlenség és a várakozás, akkor elszakítva a láncokat az életét is áldozza az igazságért és a szabadságért.

Mindenhhez adjanak példát a 48-as hősök, akikre felnézünk, akik előtt fejet hajtunk, s büszkén tesszük ki házainkra a tavaszi széllel dacoló lobogóinkat, hordjuk a nemzeti kokárdát, tiszteletünk és összetartozásunk egy-értelmű jelét.

48 üzenete számunkra sokféle lehet, de talán az a legfontosabb, hogy a mai kor történelmi kihívásainak is csak egy olyan nemzet tud megfelelni, mely összetartó, mely megbecsüli közös értékeit, szimbólumait. Egy olyan nemzet, mely nem csupán alkalmazkodik, hanem alakítani is képes önmagát, és ezzel gazdagabbá tudja tenni Európa történelmét.

Az én március tizenötödikém ünnepe. Ünnepe mindannak, amiben magyarként hiszek, ünnepe a családomnak, a jövőnknek, az egymásért és az egymással tenni akarásnak.

Végezetül Széchenyi István szavait idézem: „Sokan azt gondolják: Magyarország - volt, én azt szeretném hinni - lesz!” A jövő mindig arra van, amerre még nem jártunk, de menni szeretnénk. Ez az út sosincs készen, meg kell építeni. A jövőbe az tud eljutni, aki veszi a bátorságot, hogy elinduljon egy olyan úton, melyen korábban senki sem járt. Az összefogás az új iránt segíthet ebben.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Nagy István polgármester

MÁRCIUS 15. - FIATALOKKAL

2012. március 14-én délben, az általános iskola műsorához csatlakozva tartotta 1848-49-es megemlékezését az önkormányzat.

A Himnusz után először a kicsik következtek. Idén az 1-2. osztályosok adták elő a megemlékező műsort. Az ember azt gondolná, hogy túl fiatalok a feladathoz, de aki ott volt láthatta, szívvel-lélekkel játszották el a forradalom és szabadságharc eseményeit.

Azt hiszem, az utóbbi évek legszínvonalasabb összeállítása volt az idei. Köszönet a felkészítő tanítóknak, Balog Istvánnának és Magyarné Gelencsér Editnek.

A folytatásban Nagy Istvánnak, Soltszentimre község polgármesterének ünnepi köszöntőjét hallhatták a jelenlévők. *(A beszéd a 2. oldalon olvasható.)* A megemlékezést a Szózat zárta. Szépszámmú közönség élhette át az ünnep hangulatát, méltóságát.

Kéri Ferenc



Az általános iskola 1-2. osztályosainak emlékműsora.

FAÜLTETÉS A CSONKATORONYNÁL

Március 18-án a Bács-Kiskun megyei jobbkiosok, gárdisták és barátaik faültetésen vettek részt a soltszentimrei templomromnál Suhajda Krisztián megyei vezető irányításával. A faültetéssel szeretnék kellemesebbé tenni a környezetet, mely egyben előkészület is volt a nyári nagy rendezvényre. A

jó hangulatú közös munka után estefelé szalonnasütés mellett beszéltek meg az augusztus 3-5 között megrendezésre kerülő Jobbik családi hétvége programját. Augusztus 3-án, péntek este foglalhatják el táborhelyüket a sátorral érkezők, valamint a magyar termékeket és kézműves remekeket árulók. Este Vesztergám Miklós táborátjának hangja mellett táborüzet gyűjtanak és közös szalonnasütés lesz.

Szombaton kezdődik a IV. Jobbik marhapörköltfőző verseny, melybe csapatok nevezhetnek be egy vándordíjért, amely a nyertes csapatot feljogosítja arra, hogy a következő főzőversenyt náluk rendezzék meg. A főzőverseny utáni délutánon előadások lesznek, majd este Ismerős Arcok koncert és tánc ház zárja az eseményt.

iff. Benkovszki Ferenc



ISKOLAI HÍREK

A téli szünet utáni időszakban minden tanulónkra komoly munka várt. Jöttek a féléves felmérések, dolgozatok, felelések, hiszen január közepén került sor a féléves bizonyítványok kiosztására. Ezt követően a nyolcadik osztályosok középiskolai felvételik miatt izgulhattak. Hogy ki hova kerül majd szeptemberben, melyik iskolában fog tanulni, az többnyire csak áprilisban derül ki.

Örömmel számolhatok be arról, hogy sikeres pályázat eredményeképpen iskolánk 4 interaktív táblát, valamint 8 korszerű számítógépet kapott. Januárban felszerelték ezeket, s azóta már valamennyi osztályban megismerkedhettek a tanulók a digitális táblákkal, sőt kipróbálhatták azt, hiszen írhattak, rajzolhattak rá. Ezekkel az eszközökkel az oktatásunk korszerűbbé, modernebbé vált. Tudni kell azt is,

hogy sok nagyobb iskolában örülnek, ha csupán 1 db ilyen táblájuk van, mi meg egyszerre 4 db-ot is kaptunk! A számítógép parkunk korszerűsítése is már nagyon aktuális volt, hiszen a régi gépeink már elavultak, túl lassúak voltak.

Az egész év során a tanulás mellett van mindig olyan aktuális program, rendezvény, amire készülni kell, ami lázba hozza a gyerekeket. Februárban a farsangra való készülődés jelentette ezt. Látványos, szép, munkás, ötletes jelmezek születtek az idén is. A jelmezkészítésben a gyerekek mellett a szülők és a pedagógusok is jelentős szerepet vállaltak. Köszönet érte mindenkinek! Az osztályok még rövid bemutatókkal is készültek. Találkozhattunk Fífvél és társaival, a magyar találmányokkal, valamint a történelmi korokat is felidéztek jelmezeikkel a gyerekek. A 4. osztályosok az Avatar c. filmet használták

ötletként, majd a nagyobbak bokszt versenyt játszottak, illetve vámpírnak öltözve táncoltak. A jelmezbemutatót a 8. és 7. osztály közös nyitótánc zárta. A hagyományoknak megfelelően most is fehér keringő ruhába öltöztek a lányok, s a fiúk is elegánsak voltak. A tánc szépen sikerült nagyon látványos és megható volt. Márciusban az első és második osztályosok készülnek szorgalmasan a március 15-i ünnepélyre, hiszen az ünnepi műsornak ők lesznek a szereplői. A megemlékezés március 14-én, szerdán 12 órakor lesz, melyre mindenkit szeretettel várunk! Még néhány hét és beköszönt a tavaszi vagy inkább a húsvéti szünet, melyet mindannyian várunk. Kívánok hozzá mindenkinek jó kapcsolódást és egyben kellemes húsvéti ünnepeket!

Cseh-Szakál Jánosné
igazgató

A "CSONKA - TORONY"

ALAPÍTVÁNYRÓL - RÖVIDEN

A "Csonka - torony" Alapítvány idén is megszervezte a "Téli esték" előadássorozatot, melyet pályázat útján a Népfőiskola Alapítvány lakitelek támogatott, a helyszínt támogatásként az Általános iskola biztosította. Mindkettőnek nagyon köszönjük támogatását.

Idén vendégünk volt: Turóczy Tiborc fotóművész, aki a fattyúszerkök életét és a felső Tisza forrásvidékét mutatta be, majd Szondi Miklós tanár, rovás-kutató mutatta be Kárpát-medencei ősiségünket. Schantlné Farkas Julianna tanárnő nyugati határunk mentén fekvő Őrségbe kalauzolta a jelenlevőket. Az előadássorozat zárására március 19-én 17.00 órai kezdettel kerül sor, amikor Bunyevác zsuzsa újságíró lesz vendégünk, előadásának címe: A Szent Grál keresése. Ez a cím legutóbb megjelent könyvének címe is egyben. Könyvéről a következőket írja: "Nem tudunk a magyarokon, illetve őseinken, ragozó nyelvű rokonaikon kívül másokat felmutatni a világban, akik a Szent Grál összes megnyilvánulási formájához kötődnek valamiképpen, legyen az például valamifajta ősi bölcelet, mágustudás, aminek eredete a vízözön előtti időkre vezethető vissza".

Szeretettel várunk minden érdeklődőt. Előadásaink díjtanul látogathatóak.

Schantlné Farkas Julianna

ÖKÓAJÁNLÓ

Be kell vallanom valamit, kezdek bezöldülni! Oda figyelek a lábnyomomra, az ökolábnyomomra, amit magam után hagyok. A földön nyomot hagyunk magunk után, minél kisebbet, annál nagyobb esélyt adunk az utánunk következő nemzedéknek.

Tudatosabban kell élnünk, ez nem olyan bonyolult, sőt talán még szórakoztató is. Az üres, kimosott üvegeket a szelektív konténerekbe dobálni jó móka, ez első lépésnek pont megfelel!

Jöhet a következő. A takarításnál használhatunk régi bevált szereket, citromot, ecetet, szódadikarbónát. Tudom, hogy könnyebb levenni a polcra a kémiai szereket, de ilyenkor gondoljunk a pénztárcánkra, úgy könnyebb lesz.

Harmadik lépésként kipróbálhatnánk a mosódiót, nagyon egyszerű használni, teljesen természetes anyag és használat után nyugodtan kidobhatjuk akár komposztra is. Az öblítőt felejtjük el, káros a bőrnek és a mosógépnek is.

Jöhet a tisztálkodás, házi készítésű szappannal, ami változatos hatóanyagokból készülhet, kíméletes a bőrünkhöz és nincs benne E-betűs adalék. A fürdőszoba is illatos lesz tőle.

Találtam egy egyszerű sampon receptet is, 2 dl vízben 1 evőkanál szódadikarbónát feloldunk, és ezzel tisztítjuk meg a hajunkat, az öblítést

megoldhatjuk hígított almaecettel. Ezzel az öt egyszerű lépéssel máris kisebb lett a lábnyomunk. Most már jöhet egy kis boldogság hormon, irány a természet, végre itt a tavasz! Áprilisban találkozunk a Petőfi-túrán, jó lenne minél többen elindulni, jó kis kaland lesz!

Sörös né Barna Csilla

Piktorbolt ajánlata

Izsák, Kossuth L. u. 8.

Nagy választékkal
DISZKONT ÁRON.

Lazúrok, festékek, színkeverék-festékek + egyedi színek keverése, tömítők, hőszigetelő rendszer, vakolatok, salétrom gátló vakolat, csemperagasztók, fugázók, glettező anyagok, festőszerszámok, kőművesszerszámok, csavarok, zárok, elektródák, vágókorongok, kulcsok, KULCSMÁSOLÁS. ÉS MÉG SOK MÁS TERMÉK.

Szeretettel várjuk régi és új vevőinket.

Nyitva:

H-P: 7-18 óráig

Szo: 7-12 óráig

Tel.: 06-30-988-5951

(Hirdetés)

VÉRADÓK

2012. február 4-én a helyi Vöröskereszt szervezésében véradásra került sor Sótszentimrén.

Ismételten kitettünk magunkért, hisz megint a megyei- és országos átlag felett adtunk vért.

A délelőtti folyamán, a zord idő ellenére 77 fő jelentkezett véradásra, akik közül 70-ez vért is adtak, közülük 6-an először. Név szerint: Krisztián Tibor, Nagy Katalin, Makkos Irén, Szamek Zsanett, Süveg Krisztián és István László.

Este, mint már ez hagyománnyá vált a faluban, bált rendeztek a véradók tiszteletére. Először Benkovszki Ferencné, a helyi Vöröskereszt vezetője köszöntötte a megjelenteket. A folytatásban Sutus Etelka, a Vöröskereszt Kiskőrös város területi titkára mondott köszönetet az önzetlen segítségért, s az első véradóknak emléklapot, a jubilálóknak emléklapot, és egy kis, jelképes ajándékot nyújtott át. Az emléktárgyak mellé Nagy István polgármestertől egy-egy szál virágot kaptak a kitüntetettek. A jubilálók: Korom Istvánné és Zombori Brigitta 10.; Papp Sándor és Puskás József 20.; Bódis Tiborné és Gubányi Lászlóné 30.; Lőrincz Zoltán 50. alkalommal adtak vért e napon. Külön megemlékezést érdemel Tumbászné Kati néni szívűmütéte miatti irányított véradás, mely során 6-an adtak B RH negatív vért. (Sajnos az élet furcsa firtora, hogy Kati néni – időközben – a műtét után néhány nappal elhunyt.) A megemlékezés után Harcsás Zoltán versét hallhatták, illetve – Ferenczy Éva betanításában – az alsó tagozatosok aerobic táncát láthatták a jelenlévők. Ezután következett a vacsora, melyen a szokásoknak megfelelően marhapörköltet szolgáltak fel. Az estebédet követően a kibővített Csonka Színkör lépett színpadra, Rejtő Jenő Herkules bonbon című bohózatával szórakoztatva a közönséget. A műsor után következett a hajnalig tartó mulatság, melyhez a zenét Magyar József szolgáltatta. Az est folyamán tombolasorsolásra is sor került, a Vöröskereszt javára.

A szervezők köszönetet mondanak a véradóknak, a lebonyolításban és a bál megrendezésében közreműködőknek, a fellépőknek, s mindazoknak, akik munkájukkal, felajánlásukkal hozzájárultak a nap sikeréhez!

Kéri Ferenc

**EGYÜTT, EGYMÁSÉRT
SÓTSZENTIMRÉN**

A sótszentimrei Mozgáskorlátozottak csoportja sajnos már a tavalyi évet sem zárta valami fényesen, egyre kevesebb a taglétszám. 2011. július 2.-án hatályba lépett a súlyosan mozgássérült személyek egyes kedvezményeihez történő hozzáférés lehetőségeire vonatkozó jogi szabályozás. Pl. a járműszerzési támogatás, parkolási engedély, lakás-akadálymentesítési támogatás. Ezek igényléséhez a mozgásszervi okra tekintettel, fogyatékosági támogatás megállapításáról szóló határozat, vagy ennek alapjául szolgáló szakhatósági engedély (OOR-SZI, ORSZI, MRSZH, nem a házi orvosi 7 pontos) szükséges.

2012. január 1-jétől módosult a megváltozott munkaképességű személyek ellátása. Január 31-ig minden érintett személyre szóló értesítést kapott, amiben helyzetére vonatkozóan tájékoztatták az őt érintő változásokról és tenni valókról.

Ezek sajnos tények. Kevesebben leszünk rokkantnyugdíjasok, de ettől még nem leszünk többen munkaképesek. Ilyen tényállások mellett sajnos

**BARÁTI TALÁLKOZÓ
SZENTIMRÉN**

A Sótszentimrei Hagyományörző Egyesület 2012. március 17-én megrendezte Baráti találkozóját. A rendezvényre 12 település csoportja fogadta el a meghívást. A több, mint 250 fős vendégsereget Kovács Istvánné, az Egyesület elnöke köszöntötte. Megköszönte a támogatóknak a nagylelkű adományokat, a jelenlévőknek a részvételt. Beszédében hangsúlyozta, hogy a rendezvényre nem csak a kistérségünkben vannak jelen, hanem távolabbi településekről is, mint Gara, Szakmár, Kiskunmajsa. Körünkben üdvözölhettük Kiskunhalasról a dal- és kör tagjait, valamint Kecskemétről a nyugdíjasok csoportját.

A közel három órás műsor alatt

tervezni sem lehet, talán inkább csak álmódoszni.

Szeretnénk, ha mégis emelkedne a taglétszám. Az idén 2012. március 30-án tartunk taggyűlést, ahol beszámolóval és tájékoztatásokkal várjuk sors-társainkat. 2012.04.28-án szeretnénk egy jó hangulatú, ebéddel egybekötött, műsoros találkozót rendezni sors-társainknak, ide szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt. Szomszédos településekről is jönnek vendégek, akik szintén szeretettel várják a sótszentimreieket az ő kulturális rendezvényeiken.

Kedvezményes üdülési lehetőség is van azok számára, kik akár családos-tól szeretnének a nyáron kikapcsolódni. A Mozgáskorlátozottak Bács-Kiskun Megyei Egyesületének tulajdonában lévő Lakitelek-Töserdő, Sírály u. 12. szám alatti nyaralójában, 06.27-től 09.31-ig tartó időszakban áll a pihanni vágyók rendelkezésére. További információért forduljanak Nagy Zoltánné titkárhoz.

Mi reménykedünk, bár mindig megrendülve halljuk, ha valaki eltávozik közülünk. Fáj a búcsú. Nyugodjanak békében!

*Nagy Zoltánné
a mozgáskorlátozottak titkára*

fergeteges produkciókat láthattak, hallhattak a jelenlévők. Elhangzott vers, zengett az ének, szóltak a citerák és köcsögdudák, sőt cigánylakodalmassal is szórakoztatták a jelenlévőket. A legtöbben a nemrégiben elmúlt ünnepre, március 15-re emlékeztek katonadalaikkal.

A finom vacsorát a Vino Étteremben készítették a vendégek számára. A hajnalig tartó mulatáshoz a talpalávalót Répási Sándor és Horváth István húzta. A hangulatot fokozta a tombolasorsolás, melyen sok értékes nyeregmény talált szerencsés tulajdonosra.

A rendezők ezúton szeretnének mindenkinek köszönetet mondani önfeláldozó segítségéért, mellyel a rendezvény sikeréhez hozzájárult.

Kéri Ferencné



HOGY MITŐL LEHETÜNK BOLDOGOK ÉS JÓ EMBEREK?

Könyvek, cikkek ezrei íródtak már a témában, mégsem találtunk még rá a titokra. Mindenki boldog szeretne lenni, ez egyfajta életcél. Pedig nem kellene feltétlenül úgy gondolni erre, mint valami végső célra. A boldogság lehetne a mindennapi életünk része.

Mi tesz valakit boldoggá? A pénz, az anyagi javak, a pozíció, vagy az elért eredményei? Nem feltétlenül. Van, aki eléri a vágyait, és mégsem boldog. A pénz sem boldogít feltétlenül. Gondoljunk a híres sztárokra, akik úsznak a pénzben, mégsem boldogok, sőt, önpusztító életet élnek és depressziósak.

Hogy elérjük a boldogság érzését, először a gondolatainkat kell a helyes irányba terelni. Például, mikor reggel felébredünk, gondoljunk azokra a dolgokra, amelyekért hálásak vagyunk. Vagy naponta gondoljunk pár percet arra, ami jó az életünkben.

A legtöbb ember egyetért abban, hogy a boldogság elérésének nincsen titka. Még egy boldog ember se érzi az örömet a nap huszonnégy órájában. De egy boldog embernek, még ha történetesen rossz napja is van, meg van a képessége ahhoz, hogy még az aprócska dolgokban is örömet találjon.

Ha valaki egy bizonyos dologtól várja a boldogságát, és azt mondja, hogy majd akkor leszek boldog, ha azt elérem – ha kapok fizetésemelést, ha meg tudom venni az áhított autót – ez a gondolkodás a biztos módja annak, hogy nyomorultul érezzük magunkat a jelenünkben. Pedig a jövőnk attól függ nagymértékben, hogy a jelenben hogyan gondolkodunk.

A boldogság elérése könnyebbé válik, ha arra koncentrálunk, hogy mit szeretnénk csinálni, és nem arra, hogy miket szeretnénk birtokolni. Arra kell koncentrálnunk, hogy fejlesszük magunkat, hogy pozitív kapcsolatokat építsünk, és élvezetet találjunk a munkánkban, és akkor úgy érezhetjük, hogy van értelme az életünknek.

Nem az tesz boldoggá minket, hogy mennyi és milyen tárgyi értékeket halmozunk fel, hanem mennyire bánunk jól az emberekkel, az emberi értékekkel, és becsüljük meg embertársainkban a pozitív dolgokat. A tárgyi értékek, ideig-óráig boldoggá tehetnek, de egy tárgy nem lesz hálás, mert rámosolyogtunk, vagy, mert átöleltük.

Ha megtaláljuk a magunk boldogságát, és megpróbálunk a környezetünk felé is "jó emberként" helyt állni, idővel a többi embert is jóvá varázsoljuk, pedig csak mi változtunk. Ennyi bőven elég, hogy jobba, szebbé, boldogabbá tegyük az életünket. Nem kell sokat adnunk, de amit adunk azt szívből adjuk.

A boldogság a saját értékrendünkötől is függ. Mit tartunk fontosnak az életben: a pénzt, a családot, a szeretmet vagy az egészséget. Az életben az emberek főként pesszimizisták, vagy optimisták. A pesszimizisták azt látják meg a világból, ami rossz, az optimisták azt, ami jó. És persze vannak realisták, akik gyakorlatiasan gondolkodnak. Ugyanabban a világban élünk, mégis mások vagyunk.

Amit keresünk a világban, az mind a saját gondolkodásunkból fakad. Így kézenfekvő, hogy az optimista gondolatok tulajdonosai érik el legkönnyebben a boldogságot, és képesek nevetni, jó dolgokat elérni, mert az élet napos oldalára koncentrálnak.

Ha folyton panaszkodunk, negatív dolgokon gondolkodunk, és másokba is csak a rosszat látjuk, mi magunk is megkeseredett, boldogtalan embereké válunk.

Keressük a "jó" emberi tulajdonságokat, nézzük a jó oldalát, és próbáljuk a pozitív gondolatokat hangsúlyozni, a negatív gondolatokat meg eltörölni. A nevetés jó hatással van mind a fizikai, mind a mentális egészségre, ez bizonyított tény.



Pár tipp mindenkinek a boldogság eléréséhez:

1. Adjunk! Adjunk önzetlenül másoknak, úgy hogy nem várunk semmit cserébe. Az adakozás és ajándékozás olyan tettek, melyek elégedetté és boldoggá teszik az adakozót. Mindegy mit adunk, anyagi dolgot, szolgáltatást, vagy csak időt áldozunk másokra az életünkéből.

2. Alkossunk! Létrehozni egy új dolgot: alkotást, üzletet, ételt, nem számít, mekkora dologról van szó, végtelen mennyiségű elégedettséget és pozitív önértékelést ad számunkra.

3. Legyünk részei egy közösségnek! Egy közösség tagjaként érezhetjük, hogy nem vagyunk egyedül, tartozunk valahova, és elfogadnak bennünket. Az új kapcsolatokban új lehetőség is rejlenek, hogy boldogabbak lehessünk.

4. Gondolkodjunk pozitívan! Lássuk meg a jó dolgokat, hozzuk ki magunkból a legjobbat és másokban is a jó dolgokat fedezzük fel (hisz minden embernek van jó és rossz oldala).

Ahogy Mahatma Gandhi mondta: „A boldogság az, amikor amit csinálsz, amit mondasz, és amit teszel, harmóniában vannak.”

Még egy gondolat: "Ami figyelmet kap, az gyarapszik. Mi döntjük el, mire irányítjuk a figyelmünket, és mit gyarapítunk az életünkben." (Rüdiger Dahlke)

Aerobik: a hangulatodért, az egészségégedért.

Preventív Gerinctréning: A gerinced állapotáért, mentális állapotodért.

Dinamikus Jóga: Fizikai határaid megismerése, lelki harmóniád megteremtéséért.

Ferenczy Évi
aerobik sportedző



Ferenczy Évi aerobikos "lányai" a Véradóbálon

NAGYBÖJT

A nagyböjti szent negyvennapos időszak bűnbánati előkészület Húsvét ünnepére. (Valójában a Hamvazószerdával kezdődő és Nagypéntekkel záruló időszak 44 nap). Itt azonban a negyvenes szám szimbolikus jelentése hangsúlyos; Izrael 40 évig vándorolt a pusztában; Mózes 40 napot és 40 éjjelt töltött el a Sínai hegyen, ahol átvette a kinyilatkoztatást, a kőtáblákat; Illés 40 napig vándorolt a Hóreb-ig... - Jézus 40 napig böjtölt a pusztában...

Elmélyíti előkészületünket az öt nagyböjti vasárnap evangéliumi szakasza. Motivációt, jelentést, értelmet ad – míg elvezet a virágvasárnapi, nagypénteki passióhoz: Jézus szenvedéséhez és kereszthalálához.

Nagyböjt első vasárnapjának témája: Jézust megkísérti a sátán a pusztában negyven napos böjtje végén. Az idén Szent Márk Evangéliumából olvastuk, hallottuk a részletet (Mk 1,12-15). Ellenkép a Ter. (1 Móz. 3.) az ember megkísértése és bukása. Jézus azonban visszautasítja a rosszat, Jézusban mi is győzhetünk a kísértés, a bűnre-, rosszra csábítás felett. Természetesen jól tesszük, amikor elsősorban magunkra vonatkoztatjuk és alkalmazzuk az evangéliumi üzenetet. Ugyanakkor nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy itt bizony elsősorban azokról van szó, akik uralkodnak mások fölött, a hatalom birtokosairól; ők a kísértés elsődleges elszenvedői, és mi is annyiban, amennyiben módunkban áll és képesek vagyunk jót vagy rosszat tenni, dönteni és választani. Nem véletlenül áll a kísértés középpontjában a csábítás: „...olyanok lesztek, mint az istenek: tudtok jót és rosszat” (Ter. 3,5). (Érdekes, hogy a rosszat jobban, terjedelmesebben, eredményesebben és sokkal könnyebben tesszük, mint a jót). Igen, erről van szó: hatalmat birtokolni, uralkodni, irányítani, kézben tartani... (más emberek, népek sorsát irányítani, afölött rendelkezni).

Csak természetes, hogy ilyen helyzetben nekünk is kötelességünk van, amit könnyelműen mellőzünk, engedünk a kísértésnek. Mi ez? Nem törődünk azzal, hogy helyesen, a valóságnak megfelelően tájékozódjunk saját sorsunkat illetően. Így igen eredményes lett a hatalom „tájékoztató”, pontosabban a közvéleményt manipuláló törekvése. Olyannyira, hogy a magyarság legelemibb nemzeti érdekeit sem képes megvédeni, még

csak tudatában sincs azoknak. Ha nem is örömmel, de az biztos, hogy közreműködünk saját magunk és nemzeti érdekeink, értékeink pusztításában és feladásában.

Igen jó példa a közelmúltból. Hollandiai egyetemen tanító professzort, akit az Amszterdami Egyetem Európai Intézetében, mint kelet-európai szakértőt megkértek, hogy szerepeljen egy, a mai Magyarországról szóló televíziós műsorban. Beszámolójában megjegyzi, hogy Nyugaton hihetetlen a tudatlanság Magyarországról. (Érthető, hiszen azok közvetítik a híreket, irányítják a tájékoztatást, akiknek nem érdekük a külvilágot hitelesen tájékoztatni). A műsor szerkesztőjével előzetes megbeszélést tartottak, és felsorolta a tényeket. Másnap reggel ez a szerkesztő felhívta és közölte vele, nem tartanak igényt szereplésére a műsorban. Indok: „a professzor úr túl sok tény tud”. Természetesen azért megnézte a műsort, és következőt összegzi: „Ha nem tudtam volna, hogy mi zajlik Magyarország körül és ott, én is elhittem volna nekik, amit a műsorban bemutatnak”.



Tavaly ilyen tájban Molnár V. József néprajztudós és kutató tartott előadást a téli esték programsorozatban, éppen a nagyböjti időszakról. Az idén Turóczi Tiborc előadását hallottuk a Tisza forrásvidékének (ma Ukrajnában) élő magyarjairól. Mindkét előadásban határozott irányvonal érvényesült: amit csináltak elődeink és gyakoroltak, mint népszokást, ill. amit ma is így gyakorolnak az Ukrajnában élő magyarok, annak volt és van jelentése, értelme, tartalma és üzenete számukra. Következésképp komolyan vették és veszik hitüket, azt, amit tesznek. Épp azért, mert

belsőleg értelme van, jelentést hordoz.

Természetesen nem volna baj – elméletileg és önmagában -, hogy a ma Magyarországon élő magyarok föladtak, elhagytak bizonyos vallásos szokásokat, vagy népi hagyományokat... Az azonban már durva hiba, hogy helyette nem törekedtek arra, hogy keressék és megtalálják értelmét, jelentéstartalmát annak, amivel fölcserélték. Nem mentség az úgymond „egyszerű ember”, a „nép” számára az, hogy a tömegtájékoztatás és annak irányítói félrevezetik, befolyásolják. Az önfenntartás egészséges ösztönéről, ill. annak torzulásáról van szó. Jól emlékszem a fordulóponton. 1956 után, 1958 és '62 között történt. '56 és '57 nagy ütés a népnek, és a népléleknek. 1959. erőszakos Tsz-esítés. Majd 1962-től fellélegzés. És ekkor – szinte kézzel tapinthatóan – a magyar nép, a magyar lélek kiengedett, ellszűzült; ezzel együtt könnyelmű lett, vesztett éberségéből; értékrendje átértékelődött...!!! Mivel fáradt volt, (mert nagyon elfáradt), ezért feladta az értelmi erőfeszítésre irányuló törekvést, és mind a mai napig – immáron beleszokva – mellőzi!... Ekkoriban kezdett terjedni az a szó-lás-mondás: „elvtették Istent az emberek-től, de mit adtak a helyébe?” – Mit? Nem az a legnagyobb baj, hogy mind a mai napig nincs megválaszolva a kérdés. A legnagyobb baj az, hogy nincs is rá igény; a szellemi-lelki igénytelenség uralkodott el ott és lett jellemző, ahol korábban természetes volt keresni és megtalálni az értelmét mindennek, különösen az „új”-nak, ismeretlennek. Még kispapok voltunk, amikor egy nyári szüneti utazás alkalmával egy ismeretlen emberrel beszélgettünk, már ahogy ez szokás. Ez az ember megkérdezett minket, hogy miért akarunk papok lenni. Azt mondtuk azért, hogy az embereket a gondolkodásra, az értelem keresésére ösztönözzük... Mire ő így válaszolt: „csak azt ne!” – Igen, mert ez hatalom-ellenes. Ez van leginkább ellenére annak az uralkodó és kizsákmányoló hatalomnak, amely most népeket, nemzeteket tesz tönkre, pusztítja és kizsákmányolja a Föld energiaforrásait, és enged a csábításnak, hogy „olyan legyen, mint az istenek”, vö. még 2 Tessz. 2,4. Tömegtájékoztató műsorszerkesztő vallomása: „A televízió és a filmipar

Folytatás a 8. oldalon.

SÁRINÉ GUBACSI ÉVA:**TAVASZI REGGEL**

A Nap benézett az ablakon. Meglátta az alvó kislányt és megcsiklandozta az orrát. Sárka odakapott, de átfordult a másik oldalára. Most a vadgalamb próbálkozott az ébresztéssel. Rászállt a kéményre és belefogott reggeli énekébe.

-Hu-hú-hu, hu-hú-hu.

A kislány résnyire nyitotta a szemét. Nahát, már reggel van- gondolta- és kipattant az ágyból. Csendben felöltözött, hogy anyáék fél ne ébredjenek -elvégre szombat volt- és kisurrant a konyhába. Megivott egy bögre tejet, s hozzá megevett egy nagyszelet mazsolas kalácsot. Kinézett az ablakon. Ragyogott a Nap, és a madarak épp reggeli hangversenyüket tartották. Cipőt húzott és már kinn is volt. Piszke, a puli nyomban mellette termett és vidáman körbeszimatolta. Sárka először a veteményesbe ment. Szerette a reggelt, minden harmatos volt és üde. A levegő finom illatú volt, és ilyenkor reggelizett mindenki. A galambok, verrebek, a fakopáncs, a pillangók, méhecskék és persze Piszke is szívesen fogadott némi harapnivalót. A kert ragyogott a reggeli napfényben. A gyümölcsfák olyanok voltak, mint a menyasszonyok. A meggyfák fehérben, az almafák rózsaszín virágruhájukban pompáztak. A sok méhecske pedig sorra kóstolgatta valamennyi virág nektárját. Döngött az egész kert. Virágoztak a bokrok is: a szedrek, a ribizlik, a málnák. Sárka már elképzelte, milyen finom gyümölcstortát fog Anya sütni belőlük. A borsóágyáshoz ért.

-Mekkorát nőttetek tegnap óta- mondta a borsóknak, akik elégedetten bólogtattak a lenge szélben.

-Ó, kibújt a répa, a petrezselyem és a saláta is- örvendezett a kislány.

Elégedetten nézett körbe és a virágágyás felé indult. Anya megengedte, hogy az egyik ágyást ő ültesse tele. Sárka ágyása igazán színpompás lett. Ültetett bele árvácskát, százszor-

szépet, nefelejcsét, taticát, violát és boglárkát. Anya is megdicsérte, azt mondta, hogy ez az ágyás a legszebb. Most a kislány fölējük hajolt, és gondosan végignézte valamennyit. A virágot visszamosolyogtak rá. Ő pedig fogta a locsolókannát, és mindegyikük tövét megöntözte. És akkor a százszorszép alól riadtan kiugrott egy kis levelibéka. Sárka nevetett.

-Nocsak, hideg volt a víz?

A leveli elugrált a boglárka alá, onnét kukucskált.

-Ne félj, azt már meglocsoltam.

-mondta neki a kislány.

Hangos zümmögést hallott. Egy dongó szállt a taticára, körbesétált rajta, kóstolgatta, aztán a violát vette sorra. Ez biztosan jobban ízlett neki, mert hosszan elidőzött rajta. Sárka előke-reste a pöttyös labdáját, és pattogatni kezdte a járdán. 4, 5, 6, 7... már 15-nél járt, amikor Piszke eliramodott mellette, mert sürgős ugatnivalója akadt. Persze közben elsodorta a labdát is.

-Pedig már majdnem megdöntöttem a rekordomat- méltatlankodott Sárka, de nem haragudott a kutyára.

Elvégre neki az a dolga, hogy őrizze a házat. Újrakezdte a pattogatást. 15, 16, 17 és akkor csicsergést hallott a háta mögött. Megpördült, és örömben kurjantott egyet. A ruhaszáritón egy fecske ült.

-Nahát, megjöttél? Nagyon vártalak. Milyen volt az utad? A fecske vidáman csicsergett, mintha csak válaszolt volna a kislánynak.

-Megvan a fészke, semmi baja- és kinyitotta a kamraajtót.

Bent, a gerenda oldalán várakozott a fészek, hogy újra vigyázhassa a fecskefiakat. Sárka boldog elégedettséggel ült le a kinti székre, és hallgatta a kertet. A méhek döngicselését és a madarak énekét. Figyelte a pillangók táncát, a szél suttagását.

-Gyönyörű zene ez - gondolta - a kert zenéje.

Aztán futott, hogy felébressze Anyát, Apát, a testvéreit, hogy ők is lássák, hogy ők is hallják a tavasz zenéjét.

OSVÁT ERZSÉBET:**A KIVÁNCSI FÜGGÖNY**

A függöny folyton kikukucskál, kíváncsi, mi van kinn az utcán: az ablak előtt, mint sárga elefánt, egy csuda-fura szemeteskosci állt.

A postás éppen most érkezett,

tréfás kedvű,

mókázni szeret.

Barackot nyom

a gyerekek fejére:

- No, pajtik - mondja -,

jó lesz majd ebédre.

Az eső eleredte,

az utca csupa szeplő.

Pipára gyűjt a bajszos

utcaseprő.

Egy teherautón

dinnyék gömbölyödnek

és a függönynek

vidáman köszönnek.

NEMES NAGY ÁGNES:**A TITKOS ÚT**

Hogyha most elindulok,
aztán balra fordulok,
egy kis útig, titkos útig
lábujjhegyen eljutok.

Egyik oldalt házak háta,
fal a másik oldalon,
és a lombok zöld szakállá
átömlik a kőfalon.

Nem jár erre senki, senki,
csak talán a Nem-tudom-ki,
az is akkor, hogyha kell,
kézen fogva Senkivel.

Messze innen utcalárma,
messze dong a kis vasút,
így bújik a -
pszt, pszt!
így lapul a -
pszt, pszt!
titkos
út.

NAGYBÖJT

Folytatás a 7. oldalról.
programjait gondosan arra tervezzük, hogy hassanak az érzéki gyönyörökre, de soha ne ösztönözzék a logikus gondolkodást. Ennek megfelelően az emberek úgy vannak programozva, hogy ne a racionális (ésszerű) gondolkodásnak, hanem a mi elvárásainknak

megfelelően reagáljanak”.

Korunkra sok területen mutatkozik deficit, hiány: gazdaság, erkölcs stb. De első helyen – és ezzel kell törőd-nünk elsődlegesen – a szellemi, gondolkodás területén mutatkozó hiány áll. Nem véletlenül szerepel a Nagy-böjt elsővasárnapi evangéliumi szakasz felhívása, amely meghatározza a

tennivalót a kísértésben: „Térjetek meg!” (Mk 1,15). Azaz gyökeresen változzatok meg! Vagy: ébredjétek fel! Vagy: döbbenjétek rá! Stb. Ezekkel a gondolatokkal kívánok szeretettel mindenkinek elmélyült nagy-böjti időszakot és húsvéti örömet.

*Kovács Sándor
plébános*

ÁPRILY LAJOS:**TAVASZI VIZEK**

Zsong a szigetcsúcs barna berke,
a harkály részegen nevet.
Az ifjú nap: Dávid, leverte
a lomha Góliát-telet.

Állok a vadvizes tavaszban,
bódít a szagja, mint a bor,
kedvemben egy füttös kamasz van,
aki voltam valamikor.

Vizek futnak, jegék ropognak,
dudorászom, kurjongatok -
Lelkemben patakok zuhognak,
patakok, patakok, patakok.

JÓZSEF ATTILA:**TAVASZ VAN! GYÖNYÖRŰ!**

Tavasza van! Gyönyörű!

Tavasza van, tavasza van, gyönyörű tavasza,
a vén Duna karcsú gőzösökre gondol,
tavasza van! Hallod-e? Nézd, hogy karikázik
mezei szagokkal a tavaszi szél.

Jaj, te, érzed-e? Szerető is kéne,
friss, hóvirághúsú, kipirult suhanás.
Őzikém, mondanám, ölelj meg igazán!
Minden gyerek lelkes, józú kacagás!

Tavasza van, gyönyörű! Jót rikkant az ég!
Mit beszélsz? korai? Nem volt itt sose tél!
Pattantsd ki a szíved, elő a rügyekkel -
a mi tüdönkből száll ki a tavaszi szél!

ADY ENDRE:**A TAVASZI SZÍV**

Kalimpál és kalimpál és
Kalimpál kicsit bután
Esős, áprilisi hajnalt,
De még jobban délután,
De még jobban későn, éjjel:
Ilyen a tavaszi szív.

Nem bíznék rá egy garasnyit,
Nem bíznék rá egy garast,
Mert az áprilisi hajnal,
Rég kipróbáltam, ravasz
S szívünk viszi ravaszágba:
Ilyen a tavaszi szív.

Amit írok, az se hűség,
Április van, szív oson,
Minden háborúnál vénebb,
Hadakozik okoson,
Szerelem jön holt-testekre:
Ilyen a tavaszi szív.

SAJOG A LÉLEK

Lehúzott redőnyök...csend...hideg ház..."ami volt, elmúlt".
Lezárult egy világ, valakinek, valakiknek a világa.
Hívátásod volt születésed óta, elhívátásod.
Gyereke voltál valakiknek, anyja voltál gyerekeidnek, nagyanyja unoká-
idnak.
Gyógyító felesége férjednek.
A falu szülötte, falunk EMBERE voltál!
Hívátásod volt, hogy tanult, jó gyerekeket nevelj,
hogya szolgálj: családot, faludat - mint képviselő...
Már Isten az, aki vigyáz rád!
Irén /BÉKE/ béke legyen Veled!

HÍVATÁSOK IMÁJA

Add Uram, hogya lelkem szüntelenül Krisztus békéjének örvendjen!
Hogya mindig nyugodtan, és tiszta tekintettel nézhessek az emberek sze-
mébe,
hogya számból csak tiszta beszéd, bátorító szó hangozzék,
hogya lépéseim biztosak, útjaim mindig egyenesek, határozottak legyenek,
hogya kezemet mindig szívesen nyújtsam, ha adni, segíteni kell,
hogya szívem kitérüljön, s az emberek szükségét megérezzem,
hogya értelmem éber, és friss legyen az igazság - csak az igazság - befoga-
dására,
hogya akaratom mindig afelé vezesse gondolataimat, tetteimet, ami fel-
emel!

Madácsi Mária védőnő

FIGYELEM!

Olyan itt élő családokat keresek, akik szívesen termelnének sárgarépát,
burgonyát vegyszermentesen, illetve háztáji tojást természetes takarmá-
nyon, tápmentesen.

Madácsi Mária

MI LESZ VELED KTKT?

Úgy néz ki a hajdan sikeres Kiskőrösi Többcélú Kistérségi Társulás, mint
iskolafenntartó lassan darabokra hullik. Tavaly a keceli iskola vált ki,
pontosabban vette át a katolikus egyház az iskola működtetését. Idén a
kiskőrösi Petőfi Sándor Gimnáziumot, a Petőfi Sándor Általános Iskolát,
a soltvadkerti Kossuth Lajos Általános Iskolát és a kaskantyúai általános
iskolát veszi át az evangélikus egyház, a fülöpszállási általános iskola pe-
dig református irányítás alá kerül. Kérdés, mi lesz a maradékkal?

Úgy gondolom, lesznek még problémák. Mint minden nagy váláskor. To-
vábbi kérdés, hogya mi lesz a kisiskolákkal? Mi lesz Sótszentimrén?
Az biztos, hogya az alsó tagozat megmarad, de mi lesz a felsővel? Mi lesz
velük, ha a nagyobb települések kilépése miatt, nem tudják kiállítani a
szükséges tanulólétszámot? Főleg a mai születésszámok ismeretében.
Nincsenek vérmes reményeim.

Egy valamit nem értek. Nagyobb településeken miért éri meg az egyhá-
zaknak, hogya saját maguk tartsanak fenn iskolát? Kisebb településeken
miért nincsenek jelen az oktatásban? Erre Sótszentimrén is megkaphat-
tuk a választ. Az egyházközösség saját magát is alig tudja fenntartani.

Bócsa, Császártöltés, Csengőd, Imrehegy, a kiskőrösi Bem iskola, Páhi,
Sótszentimre, Tabdi és Tázlár. Ennyi marad csupán. Nekünk, a távolsá-
gokat figyelembe véve, szóba jöhet a fele. Ha a települések népességét
nézzük, még annyi sem. Jó, ha kettő közül választhatunk. De még mindig
választhatunk. Választhatunk? Majd kiderül.

Pedig milyen nagy reményekkel indult neki a KTKT! Az országban
egyedül. Úgy néz ki, minden dicsőség elmúlik egyszer.

Kéri Ferenc

LABDARÚGÁS

Mélyen tisztelt olvasóközönség, kedves soltszentimrei lakosok!

A felnőtt csapatunk nagy megmérettésekre számíthat a tavasz során!

Mivel a fél szezon, nem a legfényesebben zártuk, és az utolsó mérkőzéseken már alig volt ki a csapatlétszám, új igazolásokat kellett végrehajtani. Több ígéretet kaptunk, de ezek közül csak Kiss Lászlót sikerült átigazolnunk. De szerencsére Márkó Roland egy tehetséges fiatalember és Csiszér Levente személyében sikerült megerősíteni a keretet. Még így sem lehetnek vérmes reményeink, de legalább olyan problémáink nem lesznek, hogy alig tudunk felállni egy mérkőzésre. Valamint az idegenlégióink is 1-2 kivétellel, több szállal kötődnek a faluhoz.

E közben fiataljaink a Bozsik program keretein belül szép sikereket érnek el. Leányaink jelenleg a 2. helyet foglalják el, ami több, mint elvárható kicsiny közösségünkötől. De a két fiú korcsoportunk is nagyon szépen szerepel. A 3. helyet foglalják el jelenleg a 6 csapatos versenyen. Közben kiemelt versenyre is jár több iskolásunk, akik a Program kiemelt csoportjaiban bizonyítják tehetségüket. Nekik külön is szeretnék gratulálni! Ezek a gyermekek (Gulyás Botond, Andó Gergely, Barna Gábor, Gubán András). A tavaszi fordulóban mind a három korosztályú csapat tovább öregbíthetik kis falunk jó hírét!

Bozó Zsolt szakosztályvezető

EGY KIS FOCINOSZTALGIA

1993/1994. Megye II. osztály

Északi csoport

Március 15-én a másik őszi fordulóból elmaradt meccsre utazunk Ladánybenére. Az ifi csapatunk remekül játszik, 4-1-re megveri a hazai fiatalokat! A felnőtteknél a Bene, akárcsak a Lakitelek, tele van magasabb osztályt megjárt, egy kis „focilevezetést” a megyei osztályban végrehajtó rutinos játékosokkal. Faragó Zolinak sajnos elég gyorsan, már a 15. perc környékén kiújul a sérülése. A félidőben inkább csak mezőnyjáték folyik,

a szünetben 0-0. A folytatásban a hazaiak elég gyakran esnek össze a kaputól „lőtávokra” 20-25 méterre, és ezt a bíró spori gyakran megeszi nekik. Addig jönnek a szabadrúgások, míg az egyiket Meszlényi, a rutinos kecskeméti játékosuk bevarrja 1-0. Szerencsére nem esünk össze és egy pontrúgás után Marek bólint 1-1! A végén marad a döntetlen, ami Ladánybenén nem rossz, de a meccs képét és a helyzeteket elnézve, hát igen, a fociban sincs ha... A múlt heti Fél-egyházi bravúr után folytatódik a jó kezdés, évés közben jön meg az étvágy! **Ladánybene-Soltszentimre 1-1** (Gól: Antal J.)

A 17. fordulóban jön az élmezőnyhöz tartozó és szintén nem túl szép őszi emlékü Tabdi. Az ifi kikap 2-1-re, a nagycsapat egy küzdelmes meccsen az egyik pontot itthon tartja. **Soltszentimre-Tabdi 0-0.**

Március 27-én egy újabb nehéz falat, az éllovas Csengőd érkezik. Az ifisták megosztóznak a pontokon, 1-1 a vége. A felnőtt meccsen az első félidőben ismét jók vagyunk, nem bírják feltörni a védelmünket, 0-0 a szünetben. A végére kettőt azért bepiszkálnak, sajnos bejött a papírforma, ezúttal nem sikerült a bravúr. **Soltszentimre-Csengőd 0-2**

19. forduló, irány Orgovány. Az ifi kikap 1-0-ra. A hazaiak egy kicsit „véleményes” 11-esből szereznek vezetést. Az orgoványiak csatára Magyar, és a védőnk fej-fej mellett futott egy labda után, majd Magyar egyszer csak, mint a harmonika, összecusklis. A bíró megette, büntető. Ezt Palla Gabi egyenlíti ki egy fejesgóllal. Kisebbségi balesetek: Szabó Zoli egy teljes erőből elvégzett felszabadító rúgás alkalmával a labda helyett Marekot rúgja spiccel bokán! Az eredmény nem változik, Orgovánnyal idén odavissza döntetlen. **Orgovány-Soltszentimre 1-1** (Gól: Palla G.)

Következik a tavalyi nagy rivális, akinek lenne mit törleszteni: Szabadszálás. Sajnos ők szereznek vezetést, és ismét nekünk kell kapaszkodni. Ez az első félidőben még sikerül, Palla Gabi egyenlít. Egy laposan guruló indítással kibújik a védők közül, vezeti a labdát, majd 15 méterről jobbal lő, a kapus vetődve hárít. A labda térdmagasságban repül vissza Gabi felé, aki azt a levegőből, de ezúttal ballal egyből a jobb sarokba vágja. (1-1), így a 2. félidő „nulláról” indul. Nagy védelmi hibák miatt gyorsan padlót

fogunk, pillanatok alatt 1-4! A végén Holman Peti becsavar 18 méterről bal lábbal egy szabadrúgást a bal felsőbe, de ez már csak szépségtapasz. Úgy látszik, ellenük egyelőre nem megy, az utolsó 4 meccsen 4 vereség, 3-13, elég csúfos! **Soltszentimre-Honvéd Radnóti SE 2-4** (Gól: Palla G., Hollman P.)

Április 17-én utazunk Hetényre, tavaly ellenük tört meg a jég, szép emlék, az első győzelem! Az ifi sajnos beleszalad egy ötösbe, a második félidőben szakad az eső, szerencsére a nagymeccs kezdetére eláll. A hazaiak viharosan kezdenek, folyamatosan támadnak, nagyon beszorulunk. Mőti bravúrt bravúrra halmoz, de egy alkalommal ő is kapitulál (1-0). Egy jó ellentámadásból Rudi kiegyenlít, és már úgy néz ki, döntetlennel megyünk a szünetre, amikor az utolsó percben bevágnak egy szabadrúgást (2-1). A folytatásban teljesen szétesik a csapat, megszórtnak bennünket, már 6-1 oda, amikor a végén Faragó Zoli bebombázza a második gólunkat. Hát jól visszavágtak az őszi vereségért.

Hetényegyháza-Soltszentimre 6-2 (Nagy R., Faragó Z.)

A 21. forduló után a 10. helyen állunk, a jó tavaszi kezdés után kicsit megtorpanni látszik a csapat. Az ifi nyer 3-1-re Tiszaalpar ellen, megalapozzák a jó hangulatot. Az első félidőben Faragó Zoli talál be, majd a folytatásban Krizsán Csaba fejel gólt, és ezúttal a védelem is jól zár, na végre megvan az újabb győzelem! **Soltszentimre-Tiszaalpar 2-0** (Gól: Faragó Z., Krizsán Cs.)

Május 1-én Csólyospálosra utazunk, itt a pálya környékén teljes majális-hangulat uralkodik, buli van. Az ifi 1-1-es döntetlent játszik a nyitómeccsen, úgy hogy Markó Viki a 90. percben egyenlít ki. A felnőtt meccsen ma be vagyunk oltva gól ellen, kimaradnak a helyzetek. A kimaradt helyzetek közül kiemelkedik Palla Gabié, aki a 15. percben jobbról, 8 méterről a bal kapufát találja el. A szünetben az ifi kapussal, Sallay Gyurival pénzes melót szerzünk, a majális programjaként büntetőrúgó versenyt rendeznek, és megkérik a vendég ifi- és nagycsapat kapusát, hogy mi védjünk a rendezvényen. Mivel a felnőttél nincs cserekapus, így Sanyi engedi, hogy én védjek. A banzáj után folytatódik a meccs, ott ahol abbamaradt. Kihagyjuk a

Folytatás a 11. oldalon.

Folytatás a 10. oldalról. lehetőségeinket, a végén marad az egy pont. **Csolyospálos-Soltszentimre 0-0**

Dunaegyháza ellen a hazai meccsen öcsém is kezdő jobboldali középpályásként. Az első félidőben az ő átadásából, Palla Gabi góljával vezetünk (Gabi a gólnál szinte labdástól belőki a védőt). A fordulás után kiegyenlítenek, nem sikerül megszereznünk a győzelmet. A forduló után a 10. helyen állunk 23 ponttal. **Soltszentimre-Dunaegyháza 1-1** (Gól: Palla G.)

A 25. fordulóban Hartára látogatunk. Az ificsapat lemásolja a múlt hétvégét, ismét 1-1. A nagymeccs balhésan kezdődik, a bíró nem ad meg egy jogos büntetést, sőt Palla Gabit ki is állítja, így emberhátrányban küzdünk. Sajnos a félidő vége előtt 2 gólos hátrányba kerülünk. Csaba öcsémnek is van 3 nagy helyzete, sajnos kimarad (a legnagyobbán kb. 11 méterről, jobbról nyugodtan felnéz, meg is nézi a jobb alsó sarkot, de a labdát átlósan ellövi a túloldali kapufa előtt). A folytatásban is hiába támadunk, nem sikerül a gólszerzés. **Harta-Soltszentimre 2-0**

Kár az utolsó 3 meccsért, mert a se-reghajtók elleni meccseket – az akkor még 2 pontos rendszerben – minimum 5 ponttal lehetett volna zárni, erre nekünk ezekből csak 2 sikerült. Hazai pályán a 14. helyezett GAMF ellen ismét jó lehetőség kínálkozik a pontszerzésre. Annál is inkább, mivel az ellenfél 9 játékosal érkezik a meccsre, és így is küzd végig. A győzelemhez nem fér kétség, de rosszul játszunk. A kettős létszámhátrányban szenvedő kecskemétiektől 2 gólt is kapunk, bár hatot rúgunk. Csaba öcsém is feliratkozik a góllövőlistára az első félidőben. Az alapvonalról visszagurított labdát bal lábbal kegyetlenül bevarrja a jobb felső sarokba. Az 5. gólunk tiszta kabaré! Marek távolról egy meglehetősen gyenge, gurulós lövést küld a kapura. A kapus unottan lehajol érte, és egész egyszerűen a labda mellé tartja a tenyerét! A laszti komótosan a háló közepébe gurul! **Soltszentimre-GAMF 6-2** (Gól: Bencze Z., Faragó Z., Andó Cs., Palla G., Antal J. 2)

Hétközben edzőmeccset játszunk, nem túl nagy eredménnyel: **Csengőd-Soltszentimre 6-1** (Gól: Palla G.)

A 27. fordulóban Kunszállásra látogatunk. Az ifi 5-1-re kikap. A

nagymeccsen Bencze Zoli góljával vezetünk a félidőben! A folytatásban az ellenfél legjobbja, Lapsánszki egyenlít, 1 pontot azért szerzünk idegenben. **Kunszállás-Soltszentimre 1-1** (Gól: Bencze Z.)

Június 2-án ismét egy csúnya edzőmeccs, tartalékosan felállva: **Soltszentimre-Csengőd 1-10** (Gól: Bencze Z.)

Június 5-én Lakitelekre utazunk. A nyitómeccsen az ifi kikap 3-0-ra. A felnőttmeccsen Csengőd felajánlott egy vacsorát, ha legalább 1 pontot szerzünk Lakitelek ellen. Hát, igen itt már nagyon éles volt a verseny a feljutásért. Herczeg Lajos a bemelegítés után jelzi, hogy nem tudja vállalni a játékot, így én leszek a beállós. A szezon végére a keret is eléggé elfogy, öcsém is folyamatosan a felnőttben játszik, valamint Gémesi Zolit is sokszor játszatja Sanyi. Az első félidő, mint egy álom: egy pontrúgás után Bencze Zoli – az egyik legkisebb ember a mezőnyben – gólt fejel, 0-1! Nagyon jól védekezünk, a tervet felülteljesítve a félidőben vezetünk az 1. helyezett otthonában! Aztán jön az összeomlás, az egyenlítő góljuk után kártyavárként esünk össze. A legjobb játékosukat Supka Sanyi akarja megfogni („Majd megmutatom én, hogy kell megfogni!). A vége az lesz, hogy Domonics hármat rúg. **Lakitelek-Soltszentimre 5-1** (Gól: Bencze Z.)

A nyárlőrinci meccs előtt a 10. helyen vagyunk, lefelé már nem tudunk csúszni, viszont 2 esetleges győzelemmel akár 2-3 helyet is tudnánk ugrani előre. Az ifi 0-0-s döntetlent játszik. A csapat ma sajnos ismét a rosszabbik arcát mutatja, 1-0-s félidő után 3-1-re kikapunk. **Nyárlőrinc-Soltszentimre 3-1** (Gól: Varga A.)

Az utolsó fordulóban az 5. helyen álló Ladánybenét fogadjuk, remek időjárás, nagyszámú nézőközönség fogadja a csapatokat. Az ifi szárnnyal, főleg Markó „D.J. Whigfield” Viki, aki mesternégyest vág. A fiatalok 4-1-re verik Benét, remek a hangulat. A felnőtt meccsen a tét: a 9. vagy 10. hely lesz-e a miénk a végelszámolásnál? Nekünk nyerni kellene ehhez, Kunszállásnak pedig kikapni. Egy Barnabás sztori: A bemelegítésnél Mőti „lazázik”, nem veszi komolyan, csak lepkézet. A meccs előtt a benei edző (Seres József) sétál oda a kispadjukhoz, és nagyképuen odaszól az egyik játékosuknak: „Zoli lőjetek messziről! Ez a kapus nem tud

védni, figyeltem a bemelegítést!” Aztán amikor a meccsen Mőti már a harmadik bombát szedi ki a léc alól, Barna a benei kispad felé fordul, és hangosan ordítva beszél: „Nincs semmi gond! Ez a kapus nem tud védni, figyeltem a bemelegítést!” Az öreg Seres csak pupillázik, úgy tesz, mint ha nem hallaná. Az első félidőben nem állunk jól, mert az ellenfél vezet a szünetben (0-1). És ekkor szerencsére fordított állapot történik: idén sok meccsen jó első félidő után „bedaráltak” bennünket (Lakitelek, Radnóti, Hetény). Most egy rosszabb kezdés után mi jövünk! A csapat, óriási küzdeni tudásról tanúbizonyságot téve, vert helyzetből fordít! Előbb egy baloldali beadásra Turu Gyula hihetetlen magasra emelkedik, és igazi felhőfejest küld a kapuba (1-1), majd a vége előtt nem sokkal öcsém remek labdát ad Gentilének, aki kilövi az alsó sarkot 2-1! Fordítottunk, a hangulat nagyszerű, a közönség hálás! **Soltszentimre-Ladánybena 2-1** (Gól: Turu Gy., Varga A.)

És miután Kunszállás kikapott, megvan a 9. hely! Ez összességében reális volt a csapat egész évi teljesítményét tekintve. A feljutási harcot végül Csengőd nyerte, így ők készülhettek a megye I-re következő szezonban. A Megye II. Északi csoport 1993-94-es szezon végén: 9. Soltszentimre 10 győzelem, 8 döntetlen, 12 vereség 45-61, 28 pont

Folytatás innen.

Andó István

BIRKÓZÁS

Szép sikereket értek el a soltszentimrei fiúk a kiskőrösi területi birkózóversenyen. A Petőfi Sportszarnokban megrendezett viadalon 150 indulóból 5 fő képviselte Soltszentimre községet. A csapatból, korcsoportonként a következő helyezéseket érték el.

Virág Tamás 1. hely.
Turú Dániel 2. hely.
Czere Alex 5. hely.
Medgyesi Botond 5. hely.
Varga Pál helyezés nélkül.

A mi fiaink a bócsaiakkal egy csapatban indultak a diadalon. Felkészítő edzőjük Petróczi Andor. Gratulálunk a nemes küzdelemhez, és további sikereket kívánunk a legényeknek!

Kéri Ferenc

OLVASÓI VÉLEMÉNY**„Kifordított világban élek”**

Gondolhatnánk, hogy a Bikini együttes száma cseng a fülünkben, pedig ez a 21. századi valóság. Rólunk szól, Soltszentimréről, az egészségház előtt tartott demonstrációról, amiről mindenki beszél, mindenki érzi az igazságot, de senki nem meri igazán felvállalni a probléma megoldását. Minél több idő telik el, annál több kérdés merül fel, annál jobban úgy érzem, itt már nem is csak erről van szó. A lakosságot a félelem és a „kis ember vagy, ne szólj semmit” érzés gátolja, a vezetőink részéről a sajátos célok, befolyáshoz és elismerő poszthoz ragaszkodás, esetleg a tehetetlenség és a képességeik hiánya miatt nem vállalják fel azt, amit gondolnak, ami nekünk fontos. A demonstrációt a testület figyelmének felhívására, ezt a pár sort pedig a lakosság tájékoztatása miatt tartottam fontosnak. Sajnos a pontos tájékoztatás helyett félremagyarázás, az ügy fontosságának bagatellizálása, az emberek befolyásolása zajlik.

Az, hogy szükség van szakszerű orvosi ellátásra, azzal mindenki egyet ért. Mi is ezt szeretnénk!

Az, hogy az orvosunk etikai és szakmai képességével a lakosság jelentős részének vannak problémái, ez tény. Erről a testület tagjai is tudtak, sőt az orvosunk is. Az, hogy az orvosnak rendelkeznie kell háziiorvosi szakképesítéssel, érthetetlen módon nem akkor, amikor munkába áll, hanem bizonyos időn belül, az is tény. Ezt sem kellene félremagyarázni! Bár állítják, hivatalosan senkihez sem érkezett bejelentés, sem panasz, egy ekkora településen nem értem miért kell egy tömött akta ahhoz, hogy egy kérdést valaki fel merjen tenni, vagy továbbítson egy észrevételt. Mindenki felejtethet, de... hazudozni nem kellene! Az orvos részéről szégyen, ha elfelejtette azt, ahogy a betegekkel beszélt vagy kiabált. Ők nem fogják. Azt viszont nem hiszem, hogy elfelejtette, hogy sírva ment el tőle egy beteg, és ezután egy szülő telefonon veréssel fenyegette! A testület is elfelejtette azt, hogy már többen bementek az önkormányzathoz panasszal? Igaz, nem 3 oldalas feljelentéssel. A lakosság nem felejtje el az etikai és szakmai sérelmeket, csak meg kell kérdezni az érintetteket!

Egy példa. Rokonságomban magas

vérnyomással kezdődött. Vizsgálat, gyógyszer, folyamatos vizsgálat, új gyógyszer. Új tünet: dagadt boka és sántikálás. Másik, háziiorvosi szakképesítéssel rendelkező orvos első vizsgálata után: kardiológiai tünet, beutaló, EKG, szakorvosi vizsgálat és milyen érdekes, nem NeoCitran és köptető, hanem szív műtét. Azért ez nem mindegy! Ugye? Biztos, hogy nem a szaktudás, hanem a biztos jelenlét az elsődleges? Ha Önök esnek bele egy hasonló betegségbe, akkor is csak az számít, hogy kiírja valaki a gyógyszert, és nem az, hogy mit? Az, hogy a sárga homok nem gyógyászati segédeszköz, azt tudjuk, nem kell hozzá sem diploma, sem háziiorvosi képesítés, csak józan paraszti ész. Ez az, a józan paraszti ész, ami nálunk úgy látszik teljesen megszűnt, elkopott, kiölték, vagy nem is volt, de hogy nincs, az biztos. Erre példaként három idézetet írok: „El kellene zavarnom ezt az orvost, de nem tehetem, mert olyan szerződése van az önkormányzattal”, „A testület nem tehet semmit, tegyen valamit a lakosság”, „Még jó, hogy hétvégén lett rosszul édesanyám, mert így az ügyeletet kellett hívni az orvosunk helyett”. Ezeket az idézeteket a mi testületünk tagjai tették! Megdöbbenő! Gondolom, nem fogják felvállalni, inkább azt mondják, hogy hazugság. Ezek után a kijelentéseik után az orvos meghallgatásán nem említették meg ezeket a mondatokat, sem mást, amit a lakosság elmondott nekik az ellátással kapcsolatban. Sőt, aki a demonstráción részt vett, azokat a „Mit akarnak ezek a parasztok?” kijelentéssel illették.

Mindenkit arra kérek, hogy a későbbiekben felmerülő észrevételekkel, panaszokkal forduljanak a testülethez írott formában! Csak írott formában! Így már nem pletyka lesz, hanem bizonyítható tény, amit igaz, névvel kell felvállalni a sértetteknek, de ebben az esetben egy szakmai bizottság mérlegel a falu indulata helyett! Addig is, megnyugtatásunk kedvéért várjuk a doktor úr sikeres háziiorvosi szakképesítő eredményét.

Ezek után az alábbi kérdésekre kellene választ kapni! Milyen vezetők azok, aki a saját édesanyjuk életét nem szívesen bízzák arra az orvosra, akit a lakosságra erőltetnek? Mert ha nem erőltetnék ránk, odaálltak volna mögénk, és bennük is végig futottak volna azok a kérdések, amik a

transzparensen szerepeltek, és ha így lett volna, lett volna egy-két kérdésük a meghallgatáson az orvoshoz. Milyen vezető az, aki már lassan egy éve kijelentette, hogy el akarja zavarni ezt az orvost, de most, amikor már elég paprikás a hangulat, nem mer szólni semmit csak annyit, hogy megdöbbenő a tiltakozás és elzárkózik mindentől? Milyen képviselő az, akinek itt van a kártyája, nem tesz fel kérdéseket az ellátással kapcsolatban, kiáll az „orvosa” mellett, és ezek után elmegy egy másik orvoshoz a köhögése miatt? Az idős lakosság nem tud elmenteni, őket kellene szakszerű ellátáshoz juttatni! És milyen lakosság az, aki semmiért nem mer kiállni, csak megy a többi után birka módjára, de közben halkán, súgva elégedetlenkedik, és azt bírálja, aki helyette és érte ki mer állni? Ezért a lakosságért ki szabad állni egyáltalán? Mit képvisel ez a testület, és miért van egyáltalán, ha most is meghátrált? És ezek után mi vagyunk itt a parasztok? Akik szólni mernek, ha úgy érzik, tenni kell valamit? Nem azok, akik tehetnének, de nem tesznek? Az orvos gyógyítson, a testület meg döntsön, ha kell! Mert így, ebben a formában lehet, hogy nincs is rá szükség, és jöhet a faluromboló politika! Pedig egy település, ha nincs vezetése, iskolája, óvodája, orvosa és egyháza, akkor már nem is település. Nem? Vagy ez tényleg egy kifordított világ, csak még eddig nem tudtuk?

ifj. Benkovszki Ferenc

ANYAKÖNYVI HÍREK - 2012**Elhunytak:**

Baglyas Ferencné Vékony Irén
Kárpáti János
Végh András
özv. Gulyás Istvánné Dobó Franciska
Salacz Imre
Tumbász Józsefné Pintér Katalin
özv. Gelencsér Gergelyné Bíró Katalin
özv. Tóth Dezsóné Nagy Ilona
Kasziba József
id. Gubán János
özv. Palla Ferencné Kanizsai Mária

Születtek:

senki

Soltszentimre Ma

Megjelent 150 példányban.

Felelős kiadó: Kéri Ferenc

Szerkesztő bizottság: Balog Istvánné,

Sörös Józsefné, Kéri Ferenc